

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116201780
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6116201780.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., 500 03 Hradec Králové, Československé armády 7, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Gallo s. r. o., 036 01 Martin, Jilemnického 30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému F. Q., N.. X. N. XXXX, XXX XX A. A., W. E. XX, zastúpený JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., 811 01 Bratislava, Zámocká 36, IČO: 50 990 365, o zaplatenie sumy 6.379,23 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á n á r o k** na plnú náhradu trov konania od žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žiada uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 6.379,23 Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o úvere uzatvorenej pôvodným veriteľom (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným.

2. Žalovaný (č. I. 102-103 spisu) namietol, že pri postúpení pohľadávky žalobcovi nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého môže banka postúpiť svoju pohľadávku na inému subjektu len v, ak je klient napriek písomnej výzve v omeškaní s plnením svojho peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní. Žalobca nepreukázal, že žalovaný bol písomne vyzvaný, že mu výzva na zaplatenie zo dňa 8. septembra 2014 bola doručená. Oznámenie o zosplatnení dlhu zo dňa 6. októbra 2014 nemožno považovať za výzvu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Pre prípad, že by súd mal za to, že ho pôvodný veriteľ vyzval, žalovaný uviedol, že nebola dodržaná druhá podmienka - omeškanie po dobu 90 dní po výzve. Za tohto stavu žiadal žalovaný zamietnuť žalobu z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

3. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol (č. I. 105-106 spisu), že preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu predložením oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez skúmania existencie a platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky (rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001). Uviedol tiež, že lehota 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách sa nemá počítať od výzvy na zaplatenie, ale od omeškania žalovaného s platením (viď rozhodnutie KS v Trenčíne v konaní sp. zn. 27Co/5/2017). Žalovaný bol v omeškaní viac ako 90 dní, keď pôvodnému veriteľovi z úveru uhradil len približne 45 splátok. Žalovaný podotkol, že § 92 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách upravuje len prelomenie bankového tajomstva a poukázal na dôvodovú správu k zákonu a viaceré rozhodnutia súdov, ktoré riešili otázku platnosti postúpenia pohľadávok banky. Uviedol tiež, že nie je nutné, aby sa výzva podľa dotknutého zákonného ustanovenia dostala do sféry dispozície žalovaného a stačí ak sa banka o doručenie pokúsi.

4. Pretože zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, konal súd v zmysle § 180 CSP v jeho neprítomnosti a vykonal dokazovanie vypočítím právneho zástupcu žalovaného a oboznámením sa s písomnými podaniami strán, zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, zmluvou a oznámením o postúpení pohľadávky s prílohou, ďalšími listinnými dôkazmi v spise, pričom zistil pre rozhodnutie významné nasledovné:

5. Žalovaný uzavrel so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 7. septembra 2009 zmluvu o úvere, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ poskytol sumu 6.600 Eur, ktorú sa zaviazal vrátiť s úrokom 12,80 % ročne v 120 mesačných splátkach po 99,85 Eur splatných od 20. septembra 2009 do 20. augusta 2019. Súčasťou zmluvy boli v zmysle čl. II. 4. aj všeobecné obchodné podmienky. Pretože žalovaný úver riadne nesplácal, vyzval ho pôvodný veriteľ listom zo dňa 8. septembra 2014 na úhradu omeškaných splátok v sume 1.594,28 Eur do 15 dní od doručenia výzvy. Pre neuhradenie dlžnej sumy pôvodný veriteľ listom zo dňa 6. októbra 2014 v súlade s čl. 7.6.1. všeobecných obchodných podmienok úver zosplatnil a vyzval žalovaného uhradiť celú dlžnú sumu do 15 dní od doručenia oznámenia o zosplatnení. Podľa doručky žalovaný prevzal oznámenie o zosplatnení dňa 30. októbra 2014. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29. októbra 2014 v spojení s prílohou identifikujúcou postúpené pohľadávky (č. I. 61 - 68 spisu) postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku z úveru žalobcovi, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 11. novembra 2014.

6. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

7. Z právneho hľadiska posúdil súd vzťah pôvodného veriteľa a žalovaného ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe čoho má pôvodný veriteľ nárok na vrátenie sumy poskytnutej žalovanému spolu s úrokom. Súd ako kľúčovú spornú otázku posúdil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky žalobcovi, či na neho prešlo právo pôvodného veriteľa na vrátenie požičanej sumy s príslušenstvom.

8. Postúpenie pohľadávky upravuje vo všeobecnosti § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade pohľadávok, ktorých veriteľom je banka, ukladá zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 92 ods. 8 zákona ďalšie podmienky postúpenia. Toto zákonné ustanovenie nesleduje len ochranu bankového tajomstva (ako uviedol žalobca), ale nedodržanie uvedených podmienok má za následok neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo takýto právny úkon je urobený v rozpore so zákonom (viď aktuálnu rozhodovaciu činnosť KS v Banskej Bystrici vyjadrenú v rozhodnutiach č. k. 16Co/181/2016-153 zo dňa 29. marca 2017, č. k. 13Co/346/2016-216 zo dňa 31. októbra 2017 a sp. zn. 16Co/461/2016 zo dňa 23. novembra 2017 alebo aj sp. zn. 17Co/792/2015 zo dňa 26. októbra 2016, na ktoré poukázal žalovaný). Z dôvodu existencie špecifickej právnej úpravy nestačí na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zmluva a oznámenie o postúpení pohľadávky, ako by to bolo v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov v iných prípadoch (rozhodnutie NS SR v konaní sp.zn. 4Obo/210/2001, na ktoré poukázal žalobca). Možnosť skúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ak ju namieta dlžník, pripustil aj NS SR v rozsudku v konaní sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28. januára 2009, čo predstavuje odklon od jeho dovtedajšej rozhodovacej činnosti. Preto súd skúmal, či bol v tejto veci pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa žalobcovi dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

9. Prvým predpokladom platného postúpenia pohľadávky podľa citovaného zákonného ustanovenia je výzva banky adresovaná klientovi (žalovanému) na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Ide o jednostranný adresný právny úkon, ktorý nadobúda účinky oznámením druhej strane (žalovanému). Výzvou zo dňa 8. septembra 2014 (č. I. 19 spisu) vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na úhradu omeškanej pohľadávky, nie je však preukázané (napr. doručenkou podpísanou žalovaným), že táto výzva mu bola doručená. Žalobca uviedol, že táto výzva nemusí skutočne dôjsť do sféry dispozície žalovaného, stačí ak sa banka o doručenie pokúsi. V prípade predloženej výzvy však súd nemá preukázané ani to, že došlo k pokusu o jej doručenie (napr. predložením poštového podacieho lístka a pod.), teda, že by boli naplnené aspoň predpoklady uvádzané žalobcom. Preto sú konštatuje, že žalobca nepreukázal splnenie prvej podmienky výzvou zo dňa 8. septembra 2014.

10. Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému zosplatenie pohľadávky z úveru listom zo dňa 6. októbra 2014 s výzvou, aby omeškanú pohľadávku zaplatil do 15 dní. Tento list žalovaný prevzal dňa 30. októbra 2014 (č. I. 20-21 spisu). Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že tento list nemožno považovať za výzvu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Výzva nemusí byť samostatnou listinou, ani výslovne označená ako výzva podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ale stačí, ak je klient na omeškanie upozornený a vyzvaný na zaplatenie dlhu, čo je účelom zákonného ustanovenia. Po takejto výzve mohol žalovaný ako klient pôvodného veriteľa dôvodne predpokladať, že banka môže pristúpiť k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt v súlade s citovaným zákonným ustanovením. Preto súd konštatuje, že prvý predpoklad postúpenia pohľadávky je splnený listom pôvodného veriteľa zo dňa 6. októbra 2014.

11. Druhým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je omeškanie klienta s platením po dobu viac ako 90 dní. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať „napriek výzve“, dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou. Preto sa súd nestotožňuje s názorom žalobcu, podľa ktorého sa má uvedená lehota počítat už od omeškania žalovaného s platením. Pretože výzvu pôvodný veriteľ vyhotovil dňa 6. októbra 2014, žalovaný si ju prevzal dňa 30. októbra 2014 (teda až k tomuto nadobudla účinky) a pohľadávka bola postúpená už dňa 29. októbra 2014, je zrejme, že lehota 90 dní nebola pred postúpením pohľadávky dodržaná. Pre nedodržanie tejto podmienky nemožno považovať postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi za platné.

12. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v tejto veci nemá preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, lebo z predložených dôkazov nevyplývalo, že by bola platne postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Preto súd žalobu zamietol z uvedeného dôvodu a nezaoberal sa z dôvodu hospodárnosti konania ďalšími argumentmi strán (namietané premičanie).

13. Pretože v konaní je plne úspešný žalovaný, priznal mu súd nárok na plnú náhradu trov konania od žalobcu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, písomne na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, čo sa ním sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a musí byť podpísané. Odvolanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy odvolateľa.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby realizovala jej procesné práva tak, že bolo porušené právo na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla zaviniť nesprávne rozhodnutie,
- e) súd nevykonal dôkazy navrhnuté na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd dospel na základe dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, lebo sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- i) právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písmenách a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.